

TRIBUNA

En defensa de les terrasses sense fum

FRANCESC ABELLA PONS
ASSUMPCIÓ VILARASAU DURANY
ESPECIALISTES EN TABAQUISME

EL FUM del tabac conté milers de substàncies tòxiques. Se n'han descrit fins ara 4.700 components químics diferents. Molts d'aquests són farmacològicament actius, tòxics, mutàgens i cancerígens. Hi ha 43 substàncies carcinògenes conegudes en el fum del tabac.

Fumar augmenta la probabilitat de morir precoçment. Segons l'Organització Mundial de la Salut fumar causa una de cada deu morts en persones adultes, i produeix més de 6 milions de morts l'any. D'aquestes, 600.000 són causades pel fum de segona mà, aquell que queda en l'ambient.

El coronavirus SARS-CoV-2 és el causant de l'actual pandèmia de la Covid-19. És una infecció respiratòria. En el 80% dels casos es manifesta amb una lleu intensitat i amb una bona evolució. En el 20% dels casos provoca una pneumònia que pot evolucionar amb insuficiència respiratòria aguda, cosa que fa necessari l'ingrés i respiració mecànica.

Fumar augmenta la probabilitat d'infectar-se per Covid-19. S'ha observat en persones que fumen una expressió més elevada de la molècula enzim convertidor de l'angiotensina II (ACE-2). Aquesta és la raó per la qual fumar està relacionat amb un risc més elevat d'infectar-se pel nou coronavirus. Segons diversos estudis científics que van apareixer i coincidir, el risc d'emmalaltir

per aquest motiu en persones fumadores és 1,4 vegades superior i 2,4 vegades d'acabar ingressades en una Unitat de Cures Intensives o de necessitar ventilació mecànica. Les evidències es repeteixen en tots els estudis. Aquesta nova situació està generant un significatiu augment d'estudis i publicacions als quals cal fer cas.

Els espais públics on es permet fumar augmenten el risc de contagi del coronavirus SARS-CoV-2. Atesa la importància del tema i el greu moment que la nostra societat està patint pel risc de contagi, el conjunt de Societats Científiques Sanitàries, de Consells Generals i Col·legis Professionals Sanitaris i la Societat Civil "reiteren la urgència de declarar expressament a nivell estatal i de manera unitària la prohibició de fumar en els espais públics", no només en les terrasses i la hostaleria en general, sinó també en qualsevol altre espai públic a l'aire lliure.

La Llei protegeix l'aire de tothom. La recent Llei 2/2021, concretament en el seu article 6, prohibeix fumar en la via pública i en els espais a l'aire

Es tracta, en el fons, d'una aposta comunitària per la seguretat i la salut, tant dels usuaris com de les persones que treballen en el sector de l'hostaleria

lliure, així com l'obligatorietat de portar la mascareta i no treure-se-la en els espais oberts. Aquesta norma és especialment important quan es comparteix l'espai amb altres persones.

Recentment s'ha publicat el *Llibre blanc sobre la transmissió del SARS-CoV-2* per aerosols i mecanismes de protecció (gener, 2021) on queda constància de l'evidència científica sobre la transmissió del virus a través d'aerosols respiratoris en la consideració

de fumar i vapejar com accions d'alt risc de contagi, perquè a més d'obligar a prescindir de la mascareta, impulsen microgotetes d'aerosols que poden projectar-se i romandre amb capacitat de contagi en distàncies superiors als 8 metres.

Les terrasses on es fuma són espais d'elevat risc. Algunes Comunitats Autònomes (Aragó, Balears, Canàries, Cantàbria, País Valencià i la Rioja) ja han adoptat la mesura de terrasses sense fum com a mesura preventiva anti-Covid. Es

tracta, en el fons, d'una aposta comunitària per la seguretat i la salut, tant dels usuaris com de les persones que treballen en el sector de l'hostaleria.

En definitiva, tenim identificat l'agent i un dels canals pel qual aquest risc augmenta. Ara falta aplicar, en la fórmula, la solució: l'actitud de les persones. Tant dels qui posen les normes com dels qui les complim.

Aquesta podria ser una correcta contribució al benestar comú.

CRÒNICA POLÍTICA

Més vacunes, més recuperació i menys crispació

MANUEL CAMPO VIDAL
PERIODISTA

SETMANA DE collita de grans frases, d'aquestes que reconforten. Però a la cara B de l'actualitat, política carregada d'insults i desqualificacions davant de les eleccions de la Comunitat de Madrid. El problema és que, tret d' excepcions, els mitjans de comunicació dediquen gairebé tot el seu espai als exabruptes de la cara B, i ignoren les frases inspiradores i les notícies esperançadores de la cara A.

Aquestes dos cares de l'actualitat es carreguen de contingut a la mateixa ciutat –“pongamos que hablo de Madrid”– i a la mateixa hora. “Traïdor”, “rata”, “feixisme”, “comunis-

me”... hem sentit. Fins i tot a una empresa va treure la publicitat de “Per què no ens relaxem tots una miqueta?” amb què recomanava als candidats menjar pipes, riques en magnesi relaxant. Per la seua banda, a l'assemblea de CEPES (l'economia social que suposa l'11 per cent del PIB i de l'ocupació) el seu president, Juan Antonio Pedreño, parlava de recuperació i de la creació de llocs de treball de qualitat. “Per a la Comissió Europea, el que succeirà amb aquest gran pla d'inversió és com el moment de l'home a la Lluna, però per a la nostra generació.” Ho havien sentit abans, o des-

prés, en algun mitjà? Aquesta assemblea de CEPES, amb empreses que la vicepresidenta Yolanda Díaz va elogiar per construir riquesa sense parar en un any tan difícil, va assistir complaguda un excel·lent discurs final del president Pedro Sánchez.

En mitja hora, parlant de recuperació, transició ecològica i cohesió territorial, va dibuixar un altre món carregat de futur, justificat amb xifres, que no té res a veure amb l'esbranc polític habitual. “Com més avança la vacunació, més progressa la recuperació”, va insistir Sánchez abans de desgarnar l'aplicació dels fons: cent nou inversions diferents i cent dos reformes. Amb l'estructura obsoleta a l'Administració pública poc s'hi pot fer. Va apostar per “lideratges compartits, col·laboratius i cooperatius, com

els valors que inspiren l'economia social”.

Un dia abans, convocats per Fademur (Federació de Dones Rurals), Ruralivity havia estat una festa d'iniciatives emprenedores. La creació de negocis, i per tant de llocs de treball, al món rural és clau en la recuperació de l'Espanya interior en les seues justes demandes de desenvolupament que les circumstàncies els van negar durant més d'un segle. L'activitat emprenedora és excel·lent notícia econòmica i també demogràfica, perquè fixa població al territori; i fins i tot cultural, perquè combat la idea que els pobles són retard i només la ciutat progrés. “No dignificar el medi rural com l'urbà és imperdonable”, declarava Beatriz Corredor, presidenta de Grupo Red Eléctrica, al documental *Dos años después*

de la Revuelta de la España Vacuada, realitzat per Next Educación i estrenat aquesta mateixa setmana.

I així podríem seguir. Afortunadament hi ha una realitat paral·lela carregada d'optimisme i activitat que contrasta amb la crispació i la sobreactuació soferta en vigílies electorals. Esperàvem un 2021 sense eleccions i ja en sumem dos, les catalanes del 14 de febrer –82 dies porten els independentistes sense formar govern– i les madrilenyes del 4 de maig. No s'han de fer il·lusions perquè, a la tardor, són capaços de convocar-les a Andalusia, amb la qual cosa les tres autonomies més poblades –gairebé 23 milions de persones– haurien passat per les urnes. S'imaginen un país en què la política cainita deixés treballar l'empresa i la ciutadania?